

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

O, să vă întărească și să vă aline Tatăl Meu, Dumnezeu Savaot, pe voi, cei ce dați ființă cuvântului Meu în cartea sa cea de azi și să vă întărească El vouă și poporului cuvântului Meu credința și puterea ei pentru lucrările Mele cele de azi cu voi, că am de strigat pe pământ după om să se lase de păcat și să se întoarcă la Dumnezeu prin pocăință, să-și ia omul crucea și să caute după Mine și să învețe mersul cu crucea, mersul după Dumnezeu, așa cum i-am arătat Eu omului că trebuie să meargă ca să semene cu Mine, cu adevărul să semene omul, nu cu diavolul, care-l minte pe om zi după zi cu ale lui momeli, căci minciună este viața cea fără Dumnezeu pe cale cu omul, și plânge Domnul și plâng sfinții că s-a dezvățat omul de Dumnezeu în toată purtarea sa și uită el de ființa Mea, care umblă după el, după ceea ce a pierdut umblă Dumnezeu.

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, sunt Domnul Iisus Hristos și umblu suspinând după om și îl văd râzând și dansând și grăind deșertăciuni și gândind la viața lui deșartă și îndulcindu-și-o cu păcat. O, ce să fac altfel cu omul decât să-l strig ca să Mă audă? Îl strig și tot îl strig să Mă audă cumva și să-Mi ușureze suferința Mea cea de la el și să-l rog să nu-Mi mai facă suferință, căci am obosit de durerea Mea cea de la el.

N-are omul habar de Dumnezeu decât doar să-l ajute Domnul în toate ale lui, și nu-i este milă de crucea Mea cea de la el. Îi trebuie credință omului. El zice că are, iar Eu, Domnul, îi zic lui că-i trebuie credință ca să Mă înțeleagă el ce-i spun când îi spun așa. Cel ce are credință este cel învățat de Dumnezeu cum să meargă pe această cale a credinței, iar Eu i-am arătat omului și i-am grăit pentru aceasta acum două mii de ani și am spus: *«Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie»*. Eu trebuie să-l văd pe om că face aceasta și că înțelege cum să-și câștige lui Dumnezeu sufletul său prin împlinirea Evangheliei Mele peste el și să nu-i fie rușine față în față cu omul de pe pământ, care umblă fără cale, căci dacă se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat, și Eu Mă voi rușina de el când voi sta întru slava Tatălui Meu cu sfinții îngeri slujitori față în față cu omul.

Este scris de sfinți și de părinți despre cei ce ascultă, căci sunt fără de griji și sunt ocrotiți. O, aceștia sunt ocrotiți de însuși duhul ascultării, iar Eu am spus: *«Fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el!»*. Aceasta înseamnă lucrarea ascultării și care îl ocrotește pe om sub ea împotriva a tot răul. Amin.

Te învăț, poporul Meu, în ziua aceasta odihna ascultării, tată. O, să nu înțelegi pripit această lucrare, măi fiule creștin. Să nu văd la tine nedumerire pentru lucrarea ascultării ca să Mă ispitești pentru ea, căci Eu, Domnul, te-am învățat toate și ți-am lăsat carte pentru toate, iar tu trebuie doar să te închini Mie prin ascultare de cuvântul Meu împlinit peste tine, ca să-ți fie bine ție în toată vremea și în toate, tată. Tu însă, după ce nu ascuți de cuvântul Meu așa cum cere el și-ți faci rost de dureri, dai apoi să te lași greu pe cei din jurul tău, și nu e drept să faci așa, o, nu e drept, tată, ci e bine să porți cu răbdare crucea și e bine să te așezi înaintea Mea, căci puterea Mea e dumnezeiască, nu e omenească, tată, dar și tu să știi cum să te așezi frumos față în față cu Mine, în toată răbdarea și blândețea și sfiala sfântă, ca unul care nu M-ai ascultat, ca să te iert prin părerea ta de rău că nu M-ai ascultat frumos, și asta să-ți fie durerea: că nu M-ai ascultat, și nu să-ți fie ea durerea cea de la neascultare. Când Eu văd așa la tine, altfel iese totul, altfel este iubirea ta față de Mine și de puterea Mea, din care pot să iau și să-ți ajut, căci omul face multe greșeli și nu dă să-și caute vindecare pentru ele, iar dacă nu dă, ele se lasă greu apoi pe om, și trebuie să știe omul cum să se așeze înaintea Mea și cum să Mă înduioșeze prin căutarea lui spre Mine, prin ruga lui cea blândă pentru voia Mea cea bună pentru el.

O, poporul Meu, să nu-i fie omului dor de Dumnezeu numai când e îndurerat și necăjit, și să-i fie dor în toată vremea, și mai bine-i este lui să aibă rană după Mine prin dor, decât să aibă rană de la lipsa lui Dumnezeu din el când el dă să nu Mă asculte așa cum îl învăț Eu. Și te mai rog, poporul Meu, să-Mi mai ascuți tu, tată, încă o rugămintă și să nu Mi-o uiți pentru împlinirea ei. Te-am povățuit și mereu te-am rugat să nu-Mi îngreuezi mersul Meu de la cer la pământ și lucrarea cuvântului Meu, cu care Tatăl Mă trimite în vremea aceasta ca s-o aduc spre om. Te-am învățat, tată, să cauți după Mine, nu după cei ce-Mi sprijinesc lucrarea Mea cea de azi. O, să nu Mă superi neascultând așa, să nu pui sarcinile tale pe ei, să nu arunci pe ei durerile tale, căci ei au să-Mi poarte pe cele ce am Eu să le port cu ei. Îi îndemnam pe păstorii poporului Meu la începutul Meu cu cei mai mici de azi, cu care Mă sprijin acum pentru cuvântul Meu, și le spuneam lor să nu așeze sarcini pe spatele măgărușilor, ci să-Mi ocrotească ei, cumva, mersul Meu cel greu cu ei, căci poporul dădea să se lase greu, așa cum se învățase să facă încă de la începutul lucrării Mele cea de azi, și e păcat să facă el așa, și iată, mersul Meu cel greu trebuie ocrotit și-Mi trebuie ocrotitori. Când cineva bea apă dintr-un izvor nu trebuie să dea să strice și să îngreueze cursul izvorului și puterea lui, ci trebuie să ia din apa lui și să se folosească și să meargă mai departe pe cale. O, învățați toți, toți, de prin toate cetățile, învățați să vă bizuiți pe Dumnezeu și pe ascultarea de Dumnezeu și de cuvântul Său, iar cele ce vă îngreuiază de la neascultare așezați-vă cu ele înaintea Mea și a sfinților ajutători, că nu e drept să vă îngreuiati unii pe alții și să lăsați cerul de sfinți, apărători din cer pentru voi, cei de pe pământ.

Te învăț, poporul Meu, lucrarea ascultării, tată. Această ascultare îți cer acum: să nu te lași greu pe mersul Meu, pe cei de la izvorul Meu de cuvânt, ci să Mi-i ocrotești pe ei de dureri, căci Eu am sarcină peste ei pentru tine și-ți port de grijă să ai hrană de cuvânt pe masă și să ascuți de cuvântul Meu apoi. O, să nu îngreuezi cu grijile tale mersul Meu cu cei de la izvor, ci să iei de la ei pe Domnul așa cum ți Se dă El, căci poporul acestei lucrări nu M-a ascultat așa, încă de la început nu M-a ascultat, ci a venit cu ale lui ca să se lase greu, fiindcă n-a venit să învețe el lucrarea sufletului său pentru Evanghelia Mea, iar dacă n-a învățat aceasta, s-a lăsat greu, și e păcat să facă omul așa cu Dumnezeu.

Fiecare să meargă cu cruce după Domnul și fiecare să caute să fie ocrotitor lucrului Meu cel de azi sau măcar să nu Mi-l îngreueze, că prea mult văd cum dă creștinul să-și lase sarcina sa și durerea sa peste mersul Meu cel de azi, și e păcat aceasta. E bine să știe omul crucea sa și pe Dumnezeu și pe sfinții Lui cei grabnici ajutători pentru cei ce se ridică spre ascultare de Dumnezeu. E bine să nu uite omul pe Dumnezeu și calea între el și Dumnezeu, rugăciunea cea duioasă, cea care aduce pe Domnul ajutător grabnic, căci fiecare om are neputințele sufletului lui pentru puterea vieții și a purtării trupului, și văd pe pământ cum își distruge omul unul altuia puterea cea pentru viață, iar a fi creștin cu sufletul lui, e greu să înțeleagă omul această lucrare înăuntrul lui și în jurul lui.

Să înveți, poporul Meu, slava crucii și strălucirea ei, tată. Nu te supăra sub cruce. Ea e calea ta spre Mine și spre ascultare, fiule. Îi văd prea mult pe cei ce-Mi poartă mersul, îi văd doborâți de cei ce nu-și duc frumos crucea. Nu e bine să faceți așa cu ei, fiilor. O, nu alergați spre ei, căci Eu nu așa v-am povățuit să lucrați. Ei nu sunt făcători de minuni așa cum ați vrea voi pentru voi. Ei sunt pentru Mine puși deoparte ca să fac cu ei lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o fac în zilele acestea, ca să curg prin ascultarea lor, să curg peste pământ Eu multul Meu cuvânt, pentru pocăință și pentru mântuire apoi peste om. Aș fi vrut să am popor tare cu mersul și viguros cu puterea, dar dau mulți să vină să se alăture pentru binele lor, nu pentru binele lui Dumnezeu, iar dacă vin așa nu știu aceștia să caute după Dumnezeu și de ce să-L caute.

O, altfel e drumul de nou Ierusalim pentru om, și nu înțelege cel ce dă să vină să se alăture, ci, din contra, dă să vină să se lase greu cu greutățile lui, în loc să se lase nou, și spre mărirea Mea să lucreze cel ce dă să se alăture mersului Meu de nou Ierusalim cu cei ce se lasă de ale lor pentru ale Mele apoi purtate de ei spre slava Mea. Atâția ani am așezat învățătură tare pentru cei

ce dau să meargă pe drum nou cu Mine și cum să meargă pe el fără să îngreueze mersul celor ce merg. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri pentru că nu toți pot la fel să meargă, și trebuie să-și înțeleagă fiecare puterea cea pentru mers. Unii pot pe trepte mai jos, alții pot cu iubirea și cu ascultarea, și iată, nu pot toți la fel, iar Scripturile învață aceasta, numai să deschideți să citiți în ele cum dădeau mulți să îngreueze mersul bisericii Mele la început și cum apostolii Mei grăiau bisericilor și dădeau să descurce înțelesul cel bun pentru slujirea și mersul Evangheliei, mers neîngreuiat de cei ce se lăsau greu, slujire pe care n-o înțelegeau cei ce se apropiu să fie creștini, și iată, lucrarea cea de nou Ierusalim este pentru slujirea Evangheliei, din care să ia cei cărora Eu le descopăr, și nu alt loc este în această lucrare, că e măreață lucrarea Evangheliei și trebuie sortare pentru cei ce se fac popor al acestei vestiri, ca nu cumva să se îngreueze mersul Meu, lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o lucrez cu un popor în zilele acestea.

O, copii purtători ai crucii Mele de azi și ai mersului cuvântului Meu, învățați să vă ocrotiți, căci mulți s-au învățat să vă scoată de sub ocrotirea Mea și să pună sarcini pe voi și dureri și tristeți de-ale lor și străngeri de inimă, tată, iar voi sunteți plătânzi, așa cum Îmi place Mie, ca să pot Eu, fiilor. Să învețe cei apropiați la izvor, să învețe ocrotirea lucrării Mele de nou Ierusalim și mersul ei! Voi trebuie să stați înaintea Mea cu pace, tată, și să nu vrea altfel poporul să facă cu voi. Dau să am în părți ocrotire Mie, fii care să nu facă dureri și care să-Mi ferească de sarcini mersul. Mi-e milă de voi sub sarcini, că ele vă încordează inimioarele și vă încrozniază trupușorul în fel și chip, iar voi sunteți plătânzi. Învățați să închideți porțile cele pentru pacea voastră și să stați adăpostiți ca să-Mi folosiți Mie, tată, că pentru aceasta v-am deosebit și v-am adunat să-Mi slujiți, și nu înțeleg toți cei care se apropie, nu înțeleg cum să le fie purtarea, cum să-și poarte crucea ca să n-o arunce pe voi, iar Eu am aici de lucrat slava Mea cu voi, cuvântul Meu peste cei ce vin să se hrănească cu el cu multă umilință, cu multă pocăință și cu fapte mari apoi pentru credință și prin credință. O, ocrotiți-vă și voi, căci Eu aceasta vreau, să fiți voi ocrotiți ca să puteți pentru lucrul Meu cel de azi cu voi.

Îi rog pe cei ce au înțelepciune, să și-o întărească pe ea cu înțelepciunea Mea și să lucreze cu ea în jur pentru ocrotirea lucrării Mele de nou Ierusalim, de cuvânt sfânt peste pământ, ca să curgă cuvântul Meu și prin care să se întoarcă la pocăință omul și la cale cu mântuire pe ea. Îi rog pe cei ce au grijă de jur împrejur, îi rog să-Mi îngrijească Duhul Meu din mijlocul cetății Mele și să se hrănească cu El unul pe altul fiii cetății, căci Eu, Domnul, pun duhul ocrotirii peste cetatea cuvântului Meu și dau să înseninez puterea cea bună, cea pentru Mine în toți cei din cetate.

Pace ție, cetatea Mea, cuibuțul Meu de nou Ierusalim, căci Eu, Domnul, am nevoie de pace multă în mijlocul tău pentru lucrul Meu cu tine pe pământ! Amin, amin, amin.

14/27 martie 2011